

ГЛАВА 1

Емі Кехіл не вірила у прикмети. Але з небес падав чорний сніг, земля під ногами гуркотіла, її брат щось бурмотів собі під ніс, а дядько Алістер у своїй рожевій піжамі намагався втриматися на ногах. Тож попри нехтування забобонами, вона мала визнати, що ці ознаки не віщували нічого доброго.

— Неллі! — закричав Алістер, картинно приклавши руки до рота, зображуючи рупор. — Врятуй нас, люба дівчинко!

Емі спробувала стерти сажу зі щоки. А що було б, якби вона не пережила сьогоднішню пожежу? «Не думай про це».

Шум двигуна ставав усе гучнішим. На маленькому катері, який наближався до крихітного індонезійського острова, була компаньйонка Емі та Дена — Неллі Гомес. У похмурій ранковій мряці небо злилося з водою, і здавалося, що вона пливе у повітрі на тлі суцільної сірої стіни.

— Мя-я-я-у-у-у! — заволав Ден.

— Що ти робиш? — здивовано запитала Емі.

— Наслідую котяче нявкання, — пояснив Ден і кинув на Емі роздратований погляд. Як вона може

бути такою дурною і не розуміти його чудового плану? Саладін ненавидить воду. А раптом він зараз просто на палубі з Неллі. Ми принаймні його побачимо!

Емі зітхнула.

— Я знаю. Але після цієї ночі... Я теж люблю Саладіна, Дене, але, чесно, я не думаю зараз про нього.

Почувши віддалений гуркіт грому, вона глянула на море, очі защипало. Покотилася сльоза, залишивши після себе чисту доріжку на брудній щоці.

«Як сьогоднішня ніч могла залишити після себе стільки попелу? Всього лише одна будівля. Місце, де я, Ден і Алістер могли згоріти, стати деревним вугіллям, якби не... Не думай про неї! Думай про щось позитивне. Наприклад, про арахісове масло. Домашня робота. Телевізор. Саладін...»

Але картини минулої ночі проти її волі з'являлися в голові.

...Вогонь лиже стіну... вираз обличчя у Дена, немов у наляканого малюка... Алістер гукає щось до них... людина на даху, від якої вони, чесно кажучи, взагалі ніколи не чекали допомоги... жінка, яка мало не вбила їх колись у Росії. І тепер вона їх рятує з пожежі...

Вони з братом гадали, що це вона підпалила будинок, в якому загинули їхні батьки. Але, виявляється, це була не вона. Це була не Ірина. Ізабель Кабра зробила це. Вона спалила їхній будинок у Масачусетсі багато років тому, у батьків Емі та Дена просто не